

Artikel 42-vragen – Spoedbesluit Emmastraat 15

Hilversum, 30-01-2026

Geacht college,

Op 28 januari 2026 heeft het college de raad geïnformeerd via Raadsinformatiebrief 2026-6 inzake de aankoop van Emmastraat 15 dat bij de afronding van de transactie alsnog €119.600 aan overdrachtsbelasting verschuldigd bleek. Hiervan is €100.000 door de gemeente betaald door verhoging van de koopsom.

In deze brief erkent het college dat de gemeente “ten onrechte is uitgegaan” van een fiscale aanname die achteraf juridisch niet houdbaar bleek, ondanks eerdere toetsen.

Het college concludeert: “Dit mag in de toekomst niet meer gebeuren.”

Fractie Durlacher acht deze constatering bestuurlijke deodorant: zij erkent geen fout, corrigeert geen handelen en schuift bestuurlijke verantwoordelijkheid vooruit.

Vragen

1. Kan het college bevestigen dat het spoedbesluit tot vrijgave van het krediet aan de raad is voorgelegd terwijl het college – zoals later in Raadsinformatiebrief 2026-6 is erkend – ten onrechte is uitgegaan van de veronderstelling dat overdrachtsbelasting voorkomen kon worden door een fiscale constructie?
2. Wanneer is binnen de organisatie voor het eerst vastgesteld dat deze fiscale veronderstelling onjuist was en juridisch geen stand kon houden?
3. Was het college op het moment van het raadsbesluit bekend met enige mate van onzekerheid over deze fiscale aanname? Zo ja, waarom is deze onzekerheid niet expliciet en ondubbelzinnig met de raad gedeeld, mede gezien het karakter van een spoedbesluit?
4. Deelt het college de opvatting dat een spoedbesluit op basis van fiscale aannames die niet hard getoetst zijn, niet thuishoort in de besluitvorming van een gemeenteraad? Zo nee, waarom niet?

5. Waarom is, nadat bleek dat de fiscale aanname onjuist was, niet opnieuw de raad betrokken, maar gekozen voor het verhogen van de koopsom met €100.000?

6. Hoe verhoudt deze handelswijze zich tot de informatieplicht van het college richting de raad bij besluiten onder tijdsdruk?

6a. Door wie is de fiscale en juridische constructie waarop het spoedbesluit was gebaseerd vooraf getoetst (intern en/of extern)?

6b. Indien deze toetsing intern heeft plaatsgevonden: waarom is niet gekozen voor onafhankelijk extern fiscaal-juridisch advies vóór besluitvorming?

6c. Indien extern advies is ingewonnen: kan het college aangeven van welke partij, met welke opdracht en met welke mate van zekerheid dit advies is verstrekt?

7. Het college stelt: “Dit mag niet nog een keer gebeuren.” Kan het college concreet aangeven welke fout hier is gemaakt in de voorbereiding en informatievoorziening richting de raad?

8. Deelt het college de opvatting dat de uitspraak “dit mag niet nog een keer gebeuren” geen bestuurlijke verantwoording is, maar het risico in zich draagt dat verantwoordelijkheid wordt vooruitgeschoven?

Slotvraag

9. Deelt het college de opvatting dat dit besluit niet op deze manier aan de raad had mogen worden voorgelegd? Zo nee, waar ligt volgens het college dan de grens van zorgvuldige besluitvorming bij spoedbesluiten met grote financiële consequenties?

Fractie Durlacher

Frederique Durlacher